Podpisany przez:
Łukasz Marek Borkowski
dnia 30 października 2026 r.

UCHWAŁA NR XXXIII/614/26
RADY MIASTA KATOWICE

z dnia 29 października 2026 r.

w sprawie nadania rondu położonemu na terenie miasta Katowice nazwy "Rondo prof. Bożeny Hager-Małeckiej"

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 w związku z art. 6 i 7 ust. 1 pkt 2, art. 40 ust. 1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2026 r. poz. 662 z późn. zm.), po przeprowadzeniu konsultacji społecznych w trybie art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. z 2025 r. poz. 1338 z późn. zm.)

Rada Miasta Katowice
uchwala:

§ 1. 1. Nadać nazwę "Rondo prof. Bożeny Hager-Małeckiej" rondu położonemu w ciągu ul. Gospodarczej w Katowicach.

2. Rondo, o którym mowa w ust. 1, stanowiące skrzyżowanie dróg publicznych oraz drogi wewnętrznej położone jest na działkach nr 2190/86 i 2233/86 karta mapy 1 obręb Mysłowice Las, będących własnością Miasta Katowice. Usytuowanie ulicy ilustruje szkic sytuacyjny, stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

3. Biogram patronki stanowi załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierzyć Prezydentowi Miasta Katowice.

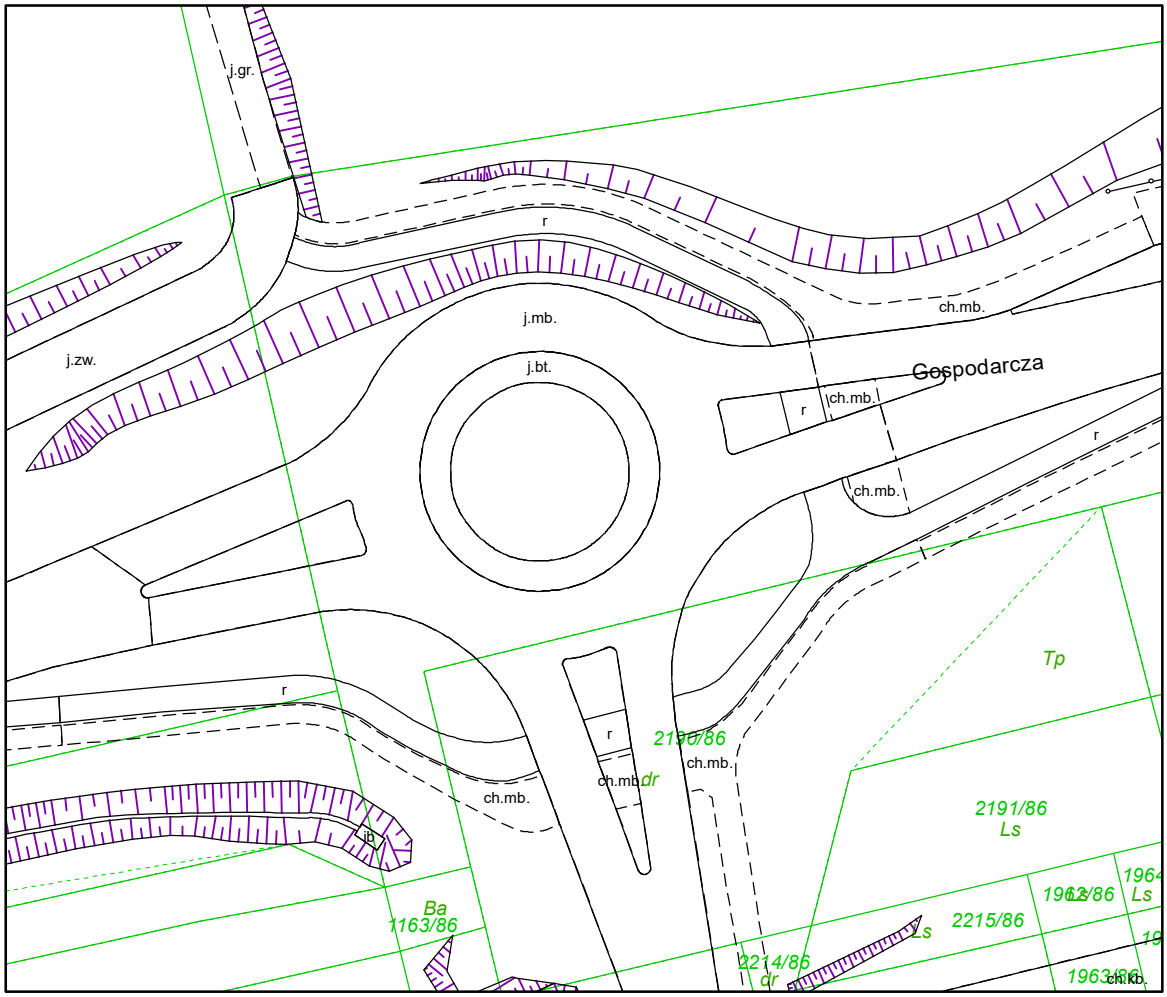
§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego.

Przewodniczący Rady Miasta
Katowice

Łukasz Borkowski

Załącznik nr 1 do uchwały nr XXXIII/614/26
Rady Miasta Katowice
z dnia 29 października 2026 r.

Rondo prof. Bożeny Hager-Małeckiej

Załącznik nr 2 do uchwały nr XXXIII/614/26

Rady Miasta Katowice

z dnia 29 października 2026 r.

Bożena Hager-Małecka – lekarz, profesor nauk medycznych, wykładowczyni akademicka, posłanka na Sejm PRL.

Urodziła się 23 sierpnia 1921 roku w Zabrzu w rodzinie lekarza dr. Bronisława Hagera oraz Stanisławy Ludmiły z Rudzkich. Dzieciństwo i lata szkolne spędziła w Tarnowskich Górach, gdzie ukończyła szkołę powszechną i gimnazjum. Po zdaniu matury w 1942 roku podjęła studia medyczne na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Jagiellońskiego, które ukończyła 10 marca 1949 roku, otrzymując dyplom lekarza. Następnie rozpoczęła pracę w Miejskim Szpitalu dla Dzieci w Zabrzu.

Bożena Hager-Małecka w 1951 roku uzyskała stopień doktora nauk medycznych Śląskiej Akademii Medycznej. Rok później została starszym asystentem w Katedrze Pediatrii i Klinice Chorób Dzieci ŚAM w Zabrzu, a w 1953 roku objęła stanowisko adiunkta. Obowiązki w klinice łączyła z pracą w innych placówkach, m.in. w poradniach dziecięcych i pogotowiu ratunkowym. W 1958 roku zdobyła specjalizację z fizjopediatrii. W 1963 roku uzyskała stopień doktora habilitowanego nauk medycznych. W 1965 roku objęła stanowisko docenta etatowego przy Katedrze Pediatrii, a następnie kierownika Katedry i Kliniki Pediatrii. W dalszym przebiegu kariery naukowej została mianowana profesorem nadzwyczajnym (1969), a w 1977 roku uzyskała tytuł profesora zwyczajnego. Na przestrzeni lat uczestniczyła w licznych międzynarodowych konferencjach naukowych, reprezentując polskie środowisko medyczne.

Dorobek naukowy prof. Bożeny Hager-Małeckiej obejmuje ponad dwieście publikacji. Wniosła istotny wkład w badania nad gruźlicą, immunologią i pediatrią społeczną. W 1966 roku została wojewódzkim specjalistą w zakresie pediatrii, wprowadzając autorski system nadzoru nad opieką zdrowotną dzieci. Zapoczątkowała również program rehabilitacji noworodków, który został wdrożony w dziewięciu oddziałach w regionie. Była organizatorką wielu jednostek klinicznych, m.in. Oddziału Przedłużonej Terapii w Katowicach-Ligocie (1968) oraz pierwszego w Polsce Oddziału Reanimacji Dzieci w Zabrzu (1974). Na podstawie badań zleconych Jolancie Wadowskiej-Król ujawniła przypadki zatrucia ołowiem u dzieci z rejonu Huty Metali Nieżelaznych w Katowicach-Szopienicach. W następstwie tych ustaleń podejmowała działania, które przyczyniły się do ograniczenia narażenia dzieci oraz poprawy warunków życia mieszkańców.

Bożena Hager-Małecka zasiadała w Radzie Naukowej przy Ministrze Zdrowia i Opieki Społecznej (1973–1988) oraz w Radzie Naukowej Instytutu Matki i Dziecka (1978–1991). W latach 1978–1983 kierowała Instytutem Pediatrii Śląskiej Akademii Medycznej, a w latach 1978–1984 stała na czele Komitetu Rozwoju Człowieka Polskiej Akademii Nauk. W okresie 1979–1986 pełniła funkcję prezesa Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Pediatrycznego. W latach 1985–1991 przewodniczyła Radzie Naukowej Centrum Zdrowia Dziecka, a od 1986 roku kierowała Śląskim Centrum Pediatrii w Zabrzu, gdzie m.in. utworzyła Oddział Dializ dla Dzieci.

W latach 1976–1989 sprawowała mandat posła na Sejm PRL (VII–IX kadencji), pracując w komisjach sejmowych, m.in. Sejmowej Komisji Zdrowia i Kultury Fizycznej oraz Komisji Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych, której przewodniczyła. Uczestniczyła również w obradach Okrągłego Stołu w 1989 roku w podstoliku ds. ochrony środowiska. Z początkiem 1991 roku przeszła na emeryturę, pozostając nadal aktywna w życiu naukowym. Była wielokrotnie nagradzana za swoją działalność, m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (1985) oraz Medalem Edukacji Narodowej (1980). W 1994 roku otrzymała tytuł doktora honoris causa Śląskiej Akademii Medycznej. Zmarła 9 lutego 2016 roku. Została pochowana na cmentarzu parafialnym przy kościele św. Anny w Zabrzu

Opracował: Maciej Stachnik

Muzeum Historii Katowic